

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

4 juli 2007

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Jan Roegiers, Johan Verstreken en Bart Martens,
de dames Margriet Hermans en Helga Stevens en de heer Herman Schueremans –**

betreffende het veroordelen van homofobie in enkele EU-lidstaten

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden,
Internationale Samenwerking en Toerisme
uitgebracht door mevrouw Anne Marie Hoebeke**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire.

Vaste leden:

de heren Stefaan Sintobin, Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, John Vrancken;

de dames Sabine Poleyn, Miet Smet, de heren Luc Van den Brande, Johan Verstreken;

de heren Gilbert Bossuyt, Jan Roegiers, mevrouw Anissa Temsamani;

de heer Marnic De Meulemeester, de dames Stern Demeulenaere, Anne Marie Hoebeke.

Plaatsvervangers:

mevrouw Agnes Bruyninckx, de heer Werner Marginet, mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Christian Verougstraete, mevrouw Linda Vissers;

de heren Ludwig Caluwé, Stefaan De Clerck, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Koen Van den Heuvel;

de heren Bart Caron, Kurt De Loor, Jacky Maes;

de heer Louis Bril, mevrouw Patricia Ceysens, de heer Marc van den Abeelen.

Toegevoegde leden:

de heer Eloi Glorieux;

de heer Jan Loones.

Zie:

1183 (2006-2007)

– Nr. 1: Voorstel van resolutie

– Nr. 2: Verslag over hoorzitting

INHOUD

Blz.

I.	Inleidende uiteenzetting door de heer Jan Roegiers namens de indieners van het voorstel van resolutie ..	4
II.	Bespreking	5
III.	Stemming	8

DAMES EN HEREN,

In de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme werd op data van dinsdag 15 mei 2007 en donderdag 28 juni 2007 het voorstel van resolutie van de heren Jan Roegiers, Johan Verstreken en Bart Martens, de dames Margriet Hermans en Helga Stevens en de heer Herman Schueremans betreffende het veroordelen van homofobie in enkele EU-lidstaten besproken.

Op eerstgenoemde datum gaf de heer Jan Roegiers, namens de indieners, een toelichting bij het voorstel van resolutie. Nog op die zitting werd, conform de vigerende reglementaire bepaling (in casu artikel 32 van het reglement van het Vlaams Parlement), een hoorzitting gevraagd en toegezegd. Respectievelijk werden de Poolse overheid, bij wege van de Poolse ambassade in Brussel, en de International Lesbian and Gay Association (ILGA), eveneens bij wege van haar vertegenwoordiging in Brussel, gevraagd om mondeling dan wel schriftelijk hun standpunt ten aanzien van de in dit voorstel van resolutie vervatte problematiek te kennen te geven aan de commissie. De hoorzitting in kwestie ging door op datum van donderdag 28 juni 2007. Enkel de ILGA stuurde een vertegenwoordiger naar de hoorzitting, vanwege de Poolse overheid werd geen officiële reactie ontvangen.

Op dezelfde datum werd de bespreking van het voorstel van resolutie voortgezet en afgerond. Het resolutievoorstel werd tenslotte meerderheid tegen oppositie aangenomen.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER JAN ROEGIERS NAMENS DE INDIENERS VAN HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Bij de aanvang van zijn uiteenzetting wijst de heer *Jan Roegiers* er, mede namens de andere indieners van het voorstel van resolutie, op dat minister Geert Bourgeois, de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, in zijn Beleidsbrief Buitenlandse Aangelegenheden 2006-2007, voor het jaar 2007 een officieel bezoek aan Polen aankondigt. Dit bezoek zou meer bepaald plaats hebben in het najaar van 2007. Bij die gelegenheid zou in Warschau een Vlaams Huis (d.w.z. een geïntegreerde Vlaamse buitenlandvertegenwoordiging) worden geopend.

Ondertussen is in Polen een, democratisch verkozen, regering aan de macht gekomen, aangaande dewelke men zich toch vragen kan stellen. Nog afgezien van het feit dat de Poolse president en de Poolse premier tweelingbroers zijn (met name de gebroeders

Kaczynski), maken van deze regering ook rechts-nationalistische politici deel uit, die er bevreemdende denkbelden lijken op na te houden. Hun uitlatingen en aangekondigde beleidsdaden zijn zelfs zonder meer verontrustend te noemen. Ook het Europees Parlement heeft daaruit trouwens geconcludeerd dat in Polen de homofobie wordt aangewakkerd.

De heer Roegiers illustreert dit aan de hand van enkele voorbeelden. In juli 2006 verklaarde de heer Roman Giertych, vice-premier en minister van Onderwijs, in een radio-interview dat voorlichtingscampagnes op scholen tegen homofobie zullen worden stopgezet. “De gouden dagen van verschillende vormen van afwijking zijn voorbij en komen niet terug”, aldus Giertych die meteen ook Miroslaw Sielatycki, het hoofd van het Centraal Bureau voor Onderwijs (CODN), ontsloeg omdat deze de Handleiding voor Mensenrechteneducatie van de Raad van Europa had gepromoot. De betrokkene werd vervangen door een meer regeringsgetrouwe persoon, die op de lijn van de minister van Onderwijs zit.

Midden maart 2007 kondigde de onderminister van Onderwijs, Miroslaw Orzechowski, een nieuw wetsontwerp aan dat ‘homoseksuele propaganda’ in scholen moet verbieden. In een interview naar aanleiding van de aankondiging van dit wetsvoorstel suggereerde hij dat “openlijk homoseksuele en lesbische leraars misschien beter kunnen ontslagen worden”. Waarbij dit er in wezen op neer komt dat in Poolse scholen zonder meer geen uitleg meer mag worden gegeven over wat homoseksualiteit nu precies is en hoe men daar kan mee omgaan.

Nauwelijks twee weken later op 24 maart 2007 deed Ewa Sowinska, de Poolse ombudsvrouw voor kinderen – die door de Poolse regering wordt aangeduid en die ook lid is van het Poolse parlement – er nog een schepje bovenop met haar eis op een beroepsverbod voor homoseksuele leraars, sporttrainers en kunstdocenten. Ze gaat zelfs verder door te stellen dat “er een uitgebreide en gedetailleerde lijst moet opgesteld worden van functies die holebi’s niet mogen uitvoeren”.

De spreker heeft daarenboven bij een gay pride-parade in Polen aan de lijve mogen ondervinden dat de opruiende taal van politieke en religieuze leiders wel degelijk leidt tot fysiek geweld. Geweld dat ook niet of nauwelijks wordt beteugeld door de politie, die niet of nauwelijks ingrijpt bij gewelddadige demonstraties van homofobe groeperingen, zelfs niet als die vreedzame demonstraties verstoren.

Rekening houdend met die diverse uitspraken en aankondigingen vanwege leden van de Poolse regering, richten de indieners van het voorstel van reso-

lutie – namens de meerderheid in het Vlaams Parlement – een zestal specifieke vragen tot de Vlaamse Regering. Eerstens moet de Vlaamse Regering, namens het Vlaams Parlement, zijn solidariteit betuigen met en zijn steun verlenen aan voorvechters van gelijke rechten voor LGBT's (lesbian, gay, bisexual, transgender), voornamelijk maar niet alleen in Polen. Ten tweede moet de Vlaamse Regering de Poolse regering onmiddellijk vragen haar voornemen te schrappen om een wetsontwerp te maken waarin "homoseksuele propaganda" op scholen strafbaar wordt gesteld, zoals dat is aangekondigd door haar vice-premier en minister van Onderwijs. Derdens dient zij de Poolse regering onmiddellijk te vragen af te zien van het voornemen van de Poolse ombudsvrouw voor kinderen om een lijst op te stellen van banen waarvoor homoseksuelen ongeschikt zouden zijn. Ten vierde dient de Vlaamse Regering publiekelijk haar veroordeling uit te spreken over Poolse regeringsleden die aanzetten tot discriminatie en haat op grond van seksuele geaardheid. Vijfde dient de Vlaamse Regering bij een mogelijk bezoek door één van haar leden aan EU-lidstaten die een homofob beleid voeren – en in het bijzonder aan Polen – deze thematiek uitdrukkelijk op de agenda te zetten bij ontmoetingen met officiële gezagsdragers aldaar. En tenslotte dient zij ook de resultaten van die gesprekken aan het Vlaams Parlement mee te delen na afloop van het bezoek.

II. BESPREKING

De heer *Jan Roegiers* dankt de leden van de oppositie voor hun vraag naar een hoorzitting. Die hoorzitting is erg nuttig gebleken. Mevrouw Prendiville heeft immers duidelijk gemaakt dat er een probleem is in enkele Oost-Europese EU-lidstaten. Dit voorstel van resolutie heeft dus wel degelijk zijn nut en belang. Vlaamse ministers kunnen dit thema op de agenda plaatsten mochten ze een van die EU-lidstaten bezoeken. De federale minister van Buitenlandse Zaken, de heer Karel De Gucht, heeft dat reeds gedaan, maar regionale ministers van Buitenlandse Aangelegenheden beschikken niet altijd over de vrijheid om dit thema aan te brengen. Vandaar het nut van dit voorstel van resolutie.

De spreker betreurt dat de Poolse ambassade niet is ingegaan op de uitnodiging voor de hoorzitting. De voorzitter van deze commissie heeft op een eerdere bijeenkomst echter verklaard te zijn uitgenodigd op de Poolse ambassade om over deze kwestie te praten. In het licht daarvan had hij van de commissievoorzitter graag vernomen of deze het voorstel van resolutie zal toelichten tijdens dat bezoek.

De heer *Karim Van Overmeire*, commissievoorzitter, repliceert daarop dat resoluties zich tot de Vlaamse

Regering richten en niet tot commissievoorzitters.

De heer *Jan Roegiers* beaamt dat, maar de Poolse ambassade heeft in deze de commissievoorzitter uitgenodigd om over dit voorstel van resolutie te praten. Hij neemt aan dat een commissievoorzitter een goedgekeurd voorstel van resolutie ook loyaal zal verdedigen. Hij voegt eraan doet dat het zijns inziens tot de verantwoordelijkheden van een commissievoorzitter behoort om daarin de juiste beslissing te treffen. De commissie kan hem hier niet toe dwingen.

De heer *Karim Van Overmeire*, commissievoorzitter, benadrukt dat het aan de leden van de Vlaamse Regering is om rekening te houden met goedgekeurde resoluties. De Poolse ambassade is op de hoogte van dit voorstel van resolutie. Hij zegt dat hij zich als commissievoorzitter steeds loyaal opstelt en nauwgezet het Reglement volgt bij de regeling van de werkzaamheden. Hij is echter van oordeel dat commissieleden niet mogen verwachten dat hij stukken verdedigt waar hij het inhoudelijk niet eens mee is.

De heer *Jan Roegiers* verklaart daar toch een enigszins andere mening over te hebben. Als de heer Van Overmeire ingaat op de uitnodiging als lid van de Vlaams Belangfractie hoeft hij dit stuk niet te verdedigen. Als de heer Van Overmeire ingaat op de uitnodiging in zijn hoedanigheid van commissievoorzitter moet hij dat wel doen.

De heer *Karim Van Overmeire*, commissievoorzitter, antwoordt dat hij in elk geval de goedgekeurde tekst zal voorleggen tijdens zijn bezoek aan de Poolse ambassade.

De heer *Jan Roegiers* neemt aan dat hij ook objectief zal antwoorden op vragen over deze tekst.

De heer *Karim Van Overmeire*, commissievoorzitter, verklaart dat daarover geen twijfel kan bestaan.

De heer *Jan Roegiers* verklaart tevreden te zijn met deze opstelling van de commissievoorzitter. In elk geval vindt hij de afwezigheid van de Poolse ambassade veelbetekenend. Hij kan zich inbeelden dat de Poolse ambassadeur, of in casu de Poolse zaakgelastigde, het aangewezen vond om de houding van de Poolse regering ten aanzien van holebi's niet te komen verdedigen.

De spreker benadrukt nogmaals het belang van deze tekst, die hij evenwichtig noemt. Het is zeker geen extremistische tekst. De tekst neemt het op voor groepen in de wereld die de mondigheid niet hebben of krijgen van hun eigen regering om voor hun rechten op te komen. Als dit voorstel van resolutie met een zo groot mogelijke meerderheid wordt goedge-

keurd, kunnen Vlaamse ministers die Polen bezoeken deze tekst met grote autoriteit uitleggen. Ze kunnen de Poolse regering laten weten dat het Vlaams Parlement niet opgezet is met deze schendingen van de mensenrechten.

De heer *Eloi Glorieux* constateert dat het Vlaams Parlement geregeld voorstellen van resolutie bespreekt over thema's waar Vlaams Parlement en Vlaamse Regering geen vat op hebben. Wanneer het om fundamentele mensenrechten gaat, is zwijgen echter geen optie. In dergelijk geval is het Vlaams Parlement verplicht zijn stem te laten horen.

Aan het begin van deze regeerperiode formuleerde minister Geert Bourgeois de ambitie om de Vlaamse vlag te planten in de internationale instellingen, in de Europese Unie en in de wereld. Als Vlaanderen nog altijd deze ambitie koestert, moet het zeker zijn stem laten horen wanneer fundamentele mensenrechten geschonden worden.

Om deze redenen steunt Groen! dit voorstel van resolutie dan ook ten volle. Groen! zal – bij gebrek aan stemrecht in de commissies – voor dit voorstel van resolutie stemmen in de plenaire vergadering. In het Europees Parlement zetten de Europese groenen zich trouwens voor dezelfde zaak in.

Aansluitend stelt de heer *Glorieux* voor dat alle commissieleden die dit voorstel van resolutie goed gezind zijn, samen een onderhoud zouden aanvragen op de Poolse ambassade om er dit voorstel van resolutie toe te lichten.

De heer *Karim Van Overmeire*, commissievoorzitter, verklaart daarop dat de heer *Glorieux* dit initiatief desgevallend zelf moet nemen. Een dergelijk initiatief valt immers niet binnen de beslissingsbevoegdheid van deze commissie. De commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme kan niet formeel beslissen dat enkele leden afzonderlijk een initiatief zullen nemen.

De heer *Eloi Glorieux* beaamt dit. Maar als er een meerderheid voor te vinden is, kan de commissie zonodig wel beslissen qualitate qua als commissie een onderhoud te vragen. Een andere optie is los van deze commissie een onderhoud aan te vragen.

De heer *Karim Van Overmeire*, commissievoorzitter, zegt dat elk parlementslid vrij is om een onderhoud aan te vragen op een ambassade. Hij raadt de spreker wel ten stelligste aan om zich niet ongevraagd aan te dienen bij de ambassade in kwestie. Zulks leidt doorgaans immers niet tot een constructieve dialoog.

De heer *Johan Verstreken* zegt dat er van discrimina-

tie geen sprake zou mogen zijn. Dat is op dit ogenblik wel het geval in Polen. Het tart alle verbeelding dat holebi's niet langer in het onderwijs zouden mogen staan.

De spreker wijst erop dat ooit vergelijkbare wetten golden in deze regio. Tijd bracht echter raad, waardoor men tot inzicht is gekomen. De spreker hoopt dat zulks ook het geval zal zijn in een aantal Oost-Europese landen. Het is in elk geval een goede zaak dat deze kwestie is aangekaart bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

De heer *Verstreken* zegt dat zijn fractie dit voorstel van resolutie zal goedkeuren. Het voorstel van resolutie mag dan nog in de eerste plaats gericht zijn tegen Polen, dit belet niet dat ook andere EU-lidstaten erdoor gevat zijn. De heer *Verstreken* wijst dienaangaande op de punten 1 en 5 van dit voorstel van resolutie, die betrekking hebben op andere EU-lidstaten.

In punt 1 vraagt het Vlaams Parlement dat de Vlaamse Regering namens het Vlaams Parlement haar solidariteit zou betuigen met en haar steun zou verlenen aan voorvechters van gelijke rechten voor LGBT's, voornamelijk maar niet alleen in Polen.

In punt 5 vraagt het Vlaams Parlement aan de Vlaamse Regering bij een mogelijk bezoek door één van haar leden aan EU-lidstaten die een homofob beleid voeren – en in het bijzonder aan Polen – deze thematiek uitdrukkelijk op de agenda te zetten bij ontmoetingen met officiële gezagsdragers aldaar.

Als in de toekomst andere EU-lidstaten een vergelijkbaar beleid voeren, dient de Vlaamse Regering insgelijk rekening te houden met dit voorstel van resolutie.

Mevrouw *Margriet Hermans* zegt dat in dit voorstel van resolutie voornamelijk gesproken wordt over Polen omdat het voorstel is ingediend naar aanleiding van een aangekondigd bezoek van een Vlaams minister aan Polen. Ze benadrukt echter dat dit voorstel van resolutie wel degelijk voor alle EU-lidstaten geldt. Mocht in de toekomst ook elders een vergelijkbare situatie de kop opsteken, dan moet het Vlaams Parlement consequent de Vlaamse Regering aanporren om dit thema ter sprake te brengen op een diplomatische manier. Ze denkt dat men zal moeten blijven vechten voor dit thema.

De heer *Karim Van Overmeire*, commissievoorzitter, constateert insgelijks dat dit voorstel van resolutie werd ingediend naar aanleiding van het nakende bezoek van minister Bourgeois aan Polen. Bijkomende aanleiding is het voornemen om in het najaar van 2007 een Vlaams Huis – een geïntegreerde

Vlaamse buitenlandvertegenwoordiging – te openen in Warschau. Het Vlaams Belang vindt dat Vlaams Huis erg belangrijk. Het is immers het eerste Vlaamse Huis in Oost-Europa en meteen ook het eerste Vlaams Huis in jaren dat wordt geopend. Het Vlaams Huis moet dan ook in de best mogelijke omstandigheden geopend kunnen worden.

De spreker vindt het voorstel van resolutie, ondanks verzekeringen van het tegendeel door meerdere sprekers, behoorlijk verregaand. In punt 4 wordt de Vlaamse Regering gevraagd om publiekelijk haar veroordeling uit te spreken over Poolse regeringsleden die aanzetten tot discriminatie en haat op grond van seksuele geaardheid. Dergelijke expliciete veroordeling zou de opening van het Vlaams Huis nagenoeg onmogelijk maken. Met dit voorstel van resolutie kiest men volgens de spreker dan ook voor een confrontatie met de Poolse regering.

Mocht er in de feiten dan nog sprake zijn van duidelijke discriminatie, dan zou er volgens de heer Van Overmeire tenminste een concrete reden zijn om de confrontatie aan te gaan. Tijdens de hoorzitting is echter gebleken dat Polen geen uitzonderlijk beleid voert en dat de situatie in verschillende landen vergelijkbaar is. Er zijn heel wat geruchten, plannen om wetten te wijzigen en uitspraken van ministers, maar het eigenlijke Poolse regeringsbeleid geeft voorsnog geen aanleiding tot een voorstel van resolutie dat, ondanks de titel, uitsluitend tegen Polen gericht is.

Tijdens een recente bijeenkomst van de parlementaire vergadering van de Raad van Europa heeft de heer Van Overmeire hierover van gedachten gewisseld met enkele Poolse parlementsleden. Zij staan heel anders tegenover dit thema dan de West-Europeanen. Homoseksualiteit komt als gegeven al in de hele Europese cultuurgeschiedenis voor. Voor ons, West-Europeanen, maakt dit dus gewoon ook deel uit van de Europese beschaving. Niemand in het Westen spreekt dan ook nog over homoseksualiteit als teken van het einde van de beschaving. Maar onze culturele normen gelden nog niet overal. Het hoeft dan ook niet te verbazen dat katholieke Poolse parlementsleden manifestaties als de Gay Pride-parade bijzonder provocatief vinden. Zij kunnen daar moeilijk mee om. De spreker vermoedt dat islamitische parlementsleden in Turkije – toch ook een kandidaat EU-lid – het daar minstens even moeilijk mee zouden hebben. De heer Van Overmeire herhaalt dan ook zijn vraag waarom er hier mordicus gefocust wordt op één land.

In de memorie van toelichting bij het resolutievoorstel wordt ook verwezen naar een verklaring ondertekend door Poolse politici om te bevestigen dat ze nooit hebben samengewerkt met de Poolse staatsvei-

ghheid tijdens de communistische periode. In de toelichting wordt deze verklaring controversieel genoemd, terwijl toch reeds 50 van de 51 Poolse leden van het Europees Parlement deze verklaring ondertekend hebben. De spreker wil weten wat het verband is tussen holebi-rechten enerzijds en collaboratie met de staatsveiligheid onder het communistische regime anderzijds. Zijns inziens slaat deze passage gewoon nergens op. Gaan de indieners overigens ook niet wat al te lichtvoetig voorbij aan het dictatoriale en repressieve karakter van het communistische regime? De spreker wijst ter zake ook op de specifieke geschiedenis van Polen dat tussen Nazi-Duitsland en de Sovjet-Unie lag.

De heer Karim Van Overmeire wijst er voorts op dat ook in Vlaanderen mensen gediscrimineerd worden op basis van hun politieke overtuiging. Vijfhonderd leden van het Vlaams Belang zijn uit hun vakbond gezet omdat ze tijdens de gemeenteraadsverkiezingen op een lijst van het Vlaams Belang stonden. Op 27 januari 2007 nodigde de Belgische ambassadeur bij de Raad van Europa de hele Belgische delegatie uit behalve de vertegenwoordigers van het Vlaams Belang. Wie zoiets aanvaardt en dus stilzwijgend steunt, ondergraaft de geloofwaardigheid van dit voorstel van resolutie.

Afsluitend verwijst de spreker ook nog naar een reactie van minister Bourgeois op dit voorstel van resolutie. Naar aanleiding van een eerdere bijeenkomst stelde hij, desgevraagd, letterlijk: “Dit is een resolutie. U weet wat ik over resoluties denk.” Dit voorstel van resolutie zal de Vlaamse relaties met Polen beschadigen en tot weinig concrete verandering leiden. Volgens de spreker is minister Bourgeois niet bereid in te gaan op het beschikkende gedeelte van dit voorstel van resolutie.

De heer *Jan Roegiers* verklaart niet verbaasd te zijn over de uiteenzetting en het standpunt van de heer Van Overmeire. Hij is het ook uitdrukkelijk niet eens met de bewering dat dit voorstel van resolutie enkel en alleen tegen Polen is gericht. Hij verwijst daarvoor zowel naar punt 1 als punt 5 van het beschikkend gedeelte.

De spreker heeft minister Bourgeois nooit dergelijke uitspraken horen doen. Na de toelichting bij dit voorstel van resolutie heeft de heer Van Nieuwenhuysen een hoorzitting gevraagd waardoor de bespreking is opgeschort. Hij raadt de heer Van Overmeire aan niet te proberen een wig te drijven tussen minister Bourgeois en de meerderheid.

Als dit voorstel van resolutie wordt goedgekeurd, zal in de volgende beleidsbrieven trouwens aangegeven worden wat de minister ermee heeft aangevangen. Het is dan aan de commissieleden om te oordelen of

de minister gedaan heeft wat hem in dit voorstel van resolutie wordt gevraagd.

De heer *Karim Van Overmeire*, commissievoorzitter, zegt dat het heel moeilijk zal zijn om de Poolse zaakgelastigde uit te leggen dat dit voorstel van resolutie niet exclusief gericht is tegen Polen. In de eerste paragraaf van de toelichting heeft men het over “een officieel bezoek aan Polen”. In de tweede paragraaf staat “Overigens gaat in Polen homofobie hand in hand met antisemitisme”. In alle volgende alinea’s wordt eveneens verwezen naar Polen. In het eerste, tweede, derde, vierde en vijfde punt van het beschikend gedeelte wordt eveneens verwezen naar Polen. Stellen dat deze resolutie niet hoofdzakelijk over Polen gaat, is dan ook de waarheid geweld aandoen.

De heer *Jan Roegiers* antwoordt dat Polen de aanleiding was tot dit voorstel van resolutie. Polen maakt deze vormen van homofobie publiek langs zijn regering. Hij benadrukt dat dit voorstel van resolutie gericht is op alle EU-lidstaten met een neiging tot homofobie.

De heer *Karim Van Overmeire*, commissievoorzitter, verklaart dat men voor een evenwichtiger tekst had moeten zorgen indien het niet de bedoeling was Polen te viseren. Men had een overzicht kunnen geven van de toestand in alle EU-lidstaten om tot een algemene aanbeveling te komen.

III. STEMMING

Ter stemming gelegd, wordt het voorstel van resolutie van de heren Jan Roegiers, Johan Verstreken en Bart Martens, de dames Margriet Hermans en Helga Stevens en de heer Herman Schueremans betreffende het veroordelen van homofobie in enkele EU-lidstaten, aangenomen met zes stemmen tegen vier.

De verslaggever,

Anne Marie
HOEBEKE

De voorzitter,

Karim
VAN OVERMEIRE
